

cenben 1869 okt. 3-án került színre; itt a címszereplő szintén Blaha Lujza volt, Menelaus: Együd István, Calchas: Foltényi és Páris: Gerecs. — A Várszínház 1870 ápr. 30-án tűzte műsorába, ahol Aradi Gerő volt az igazgató. Az operettben résztvett: Medgyaszay Ilka (Szép Heléna), Halmy Ferenc (Páris), Calchas (Szép János), Achilles (Gonda), Menelaus (Érczi Ferenc). — A Nép-színházban 1882 okt. 7-én volt a premierje. Szereplők: Páris: Kápolnai János, Menelaus: Kassai Vidor, Heléna: Pálmay Ilka, Agamemnon: Andorffy Péter, Orestes: Sik Gizella, Calchas: Solymossy Elek, I. Ajax: Ujváry Károly, II. Ajax: Hatvani Ede, Filokom: Komáromi J. — Felújították: 1888 jan. 23-án, midőn ez volt a szereposztás: Páris: Hegyi Aranka, Menelaus: Kassai Vidor, Heléna: Pálmay Ilka, Agamemnon: Gyöngyi Izsó, Orestes: Ligeti Irma, Chalchas: Makó Lajos, Achilles: Hunyady József, Ajax I.: Ujváry Károly, Ajax II.: Pusztai Béla, Bachis: Béni Irma. — A következő reprise febr. 13-án volt, amikor Helénát Réthy Laura, Calchast Németh József játszotta. — A Scala Színházban: 1920 máj. 20-án újították fel, Karinthy Frigyes fordítása alapján. Szereposztása: Szép Heléna: Péchy Erzsé, Menelaus: Gyárfás Dezső, Orestes: Balogh Böske, Calchas: Horti Sándor, Agamemnon: Gyöngyi Izsó, Páris: Székelyhidny Ferenc. 50-ik előadását itt 1920 júl. 7-én érte meg. Felújítása 1921 máj. 20-án volt. — A darabot bemutatták a Blaha Lujza Színházban is, Péchy Erzsivel a címszerepben, 1922 nov. 8-án. A többi szereplők ezek: Oresztesz: Vaály Ilona, Páris: László Andor, Calchasz: Szirmai Imre, Menelaus: Tamás Benő. — A Városi Színház előadta: 1928 okt. 20-án. Szereposztása: Páris, Priámusz király fia — Szücs László; Menelausz, Spárta királya — Ferenczy Károly; Heléna, a felesége — Péchy Erzsé; Agamemnon, a királyok királya — Pataki Ferenc; Klitemnesztra, a felesége — Hamvas Józsa; Oresztesz, a fia — Kósza Irma; Kalkász, főpap — Horti Sándor; Achilles — Varga Imre; Első Ajax — Érczkövi László; Második Ajax — Békássy

István. (A darab „Uhraufführung”-ja 1864 dec. 20-án volt, a párizsi Theatre des Varietés-ben. (Lásd: „Sürgöny”, 1864 dec. 24.) A címszereplő Hortense Schneider volt. Szül. 1838., megh. 1920. A színház igazgatósága nem túlságosan bízott a darab sikerében, mert a párizsi viszonyokhoz képest elég egyszerűen állították ki. Régi díszleteket és jelmezeket igazítottak helyre. Az énekkart 15 női és 12 férfi kórista képezte, mindössze a zenekart erősítették 24-ről 32 zenészre. A szerzőknek sok bosszúságuk volt emiatt és több szép zenés énekrészt kellett a hiányos karok miatt kihagyni. Annál fényesebb volt a magánszerepek kiosztása: Páris: José Dupuis, Heléna: Hortense Schneider, Orestes: Gilly, Bachis: Céline Renault, Menelaus: Kopp, Agamemnon: Couder, Calchas: Grenier. A Sz. H. egy évnel tovább maradt műsoron egyfolytában.)

Szép (Schön) Ignác, úttörő színész. 1791—92-ben Budán játszott, Kelemen László első magyar szintársulatánál. (További adatok ismeretlenek.)

Szép János (cs. n.: Márti), színész, szül. 1836-ban, Budapesten, megh. 1901 febr. 12-én, Nagysurányban. Színpadra lépett: 1856-ban, Hubay Gusztávnál. Működött 1857—59-ben Latabár Endre miskolci társulatánál, ugyanitt volt még 1868-ban is, majd 1871 husvétján Szabadkáról elszerződött Szuper Károlyhoz, nyáron Károlyi Lajosnál találjuk, Balatonfüreden. 1877-ben újra Miskolcra ment. A többi igazgatói ezek voltak: 1880—81-ben Lászy Vilmos, utána: Károlyi Lajos, 1883-ban Csóka Sándor, 1884-ben Jáni János, 1885-ben Tóth Béla, 1886-ban újra Tóth Bélánál működött. Azután 1889—90-ben Nagy Paula volt az igazgatója, 1891—94-ben Bokody Antalnál volt szerződötve. 1894 jan. 4-én elbúcsúzott a színpadtól.

Szép József, énekes színész, szül. 1834-ben, Losoncon, megh. 1887 máj. 7-én, Salgótarjánban, Pesti Ihsz Lajos társulatánál. 1848-ban honvéd volt. Színpadra lépett: 1852-ben, Latabár Endrénél. 1859-ben Aradon működött,